

สุจิตรา แบบประเสริฐ 2552: การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนว
ทฤษฎีพหุปัญญา ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา ปรชชานกรรมการที่ปรึกษา:
อาจารย์ปิยะนันท์ หิรัณย์ชโลธร, ศษ.ด. 231 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญา 2) ศึกษาผลของการใช้หลักสูตรโดยใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเมืองเด็คดี (นามสมมติ) จำนวน 18 คน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ได้กลุ่มตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจง เป็นห้องที่ครูประจำชั้นยินดี
เป็นผู้ร่วมวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
แผนการจัดประสบการณ์ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสนาม แบบสัมภาษณ์นักเรียนเป็น
รายบุคคลและเป็นกลุ่ม แบบสัมภาษณ์นักเรียนจากภาพถ่ายกิจกรรม แบบประเมินอารมณ์ แบบประเมิน
ชิ้นงาน สังคมมิติ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง และข้อมูล
เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์
ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาทำให้
ได้มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายมวลประสบการณ์
หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับพหุปัญญา 2) การนำหลักสูตรสถานศึกษา
ปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ผล 2 ประเด็น คือ ผลการพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนปฐมวัยพบว่านักเรียน
ทุกคนมีการพัฒนาพหุปัญญาตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนเพิ่มขึ้นทุกด้านอย่าง
ต่อเนื่องยกเว้นด้านการเข้าใจชีวิต นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยด้านการเข้าใจชีวิตอยู่ในระดับ
ควรปรับปรุงและไม่เพิ่มขึ้น ส่วนผลการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง พบว่า
ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่พัฒนาขึ้น หลักสูตรมีความสอดคล้องกับ
ปรัชญาวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย บริบทของโรงเรียนและชุมชน ความร่วมมือระหว่างพ่อแม่
ผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชนมีผลให้การพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จ คุณลักษณะของ
นักเรียนปฐมวัยหลังการใช้หลักสูตรคือ มีทักษะในการสื่อสาร สนทนา แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ
แก้ปัญหา กล้าแสดงออก และช่วยเหลือตนเองได้ดีขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น มีความคล่องแคล่ว
ในการเคลื่อนไหวร่างกาย แยกแยะระหว่างสิ่งที่เป็นธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์ได้